

[Inger Stilling Pedersen]

Men når det er sagt, må vi også sige, at vi finder det lige så vigtigt, hvis der ikke synes at være den fornødne ro omkring folkeskolen, da at få undersøgt årsagerne hertil; og hvis de findes i skoleloven, må det være skoleforligspartiernes opgave at få ændret disse ting. Kristeligt folkeparti er indstillet på at fortsætte forhandlingerne skoleforligspartierne imellem for at få ændret folkeskoleloven på de punkter, hvor det er nødvendigt, for at vi kan få skabt arbejdsro omkring skolen. Herudover har vi selvfølgelig vore egne ønsker til en folkeskolelov, som ingen kan forhindre os i fortsat at arbejde for.

Indtil nu er det lykkedes os gennem forhandlinger at opnå resultater. Der er nævnt noget om forøgelse af timetal på de ældste klasser, og det er sagt, at det er uden betydning. Selv om det kun er få elever, der har brugt det, er der alligevel nogle, der har haft gavn af det. Vi er også glade for, at det er lykkedes at få historie ind som obligatorisk fag i 8.-9. klasse og flere idrætstimer i 4.-5. klasse.

Jeg kan godt sige, at kristeligt folkeparti ikke er tilfreds med, at latin er gledet ud af folkeskolen, men var der ikke andre muligheder for at opnå resultat, måtte vi acceptere det, da vi alligevel fandt historie mest væsentligt. Jeg vil dog gerne understrege, at vi hellere havde rørt ved samtidsorientering eller haft latin som valgfag i 8.-9. klasse. Da vi nu også erkender, at det vil blive overført til ungdomsskolen, er det et spørgsmål, om det økonomiske argument for ikke at have det som valgfag holder, men vi vedstår det, vi har opnået.

Kristeligt folkeparti håber også, at det gennem forhandlinger med skoleforligspartierne kan lykkes at få indført prøver på to niveauer. Der bliver aldrig ro omkring folkeskolens afsluttende prøver – altså om de er for lette eller for svære – før eleven får lov til at gå op til prøve på det niveau, han eller hun er undervist på. Den nuværende ordning er uretfærdig for både dygtige og svage elever, og kun mellemlgruppen kan have glæde af den, da den nogenlunde må lægges på deres niveau. Da kristeligt folkeparti som sagt er indstillet på at være med til at give skolen arbejdsro, må vi stå fast på, at det skal være muligt at aflægge prøve på det niveau, man er undervist på. Vi regner med, at forhandlingerne herom snarest kan blive gen-

optaget, og at det kan give et godt resultat. Hvis ikke det er tilfældet, må vi forbeholde os ret til at fremsætte forslag herom.

Kristeligt folkeparti mener også, at den nuværende formålsparagraf giver anledning til uro. Vi havde naturligvis ønsket at beholde den gamle formålsparagraf, der bygger på et kristent livssyn, men det var der ikke flertal for. Jeg vil også understrege, at det, der er galt med den nye formålsparagraf, ikke så meget er ordene, der står i den, som den måde, der er en tendens til at fortolke dem på, sådan at de kan bruges snart sagt, som enhver finder for godt, og det er sådan set ikke ordenes skyld.

Skal jeg nævne endnu en ting, som skaber utryghed og uro i skolen, må det blive fremkomsten af U 90. Nu understreger ministeren ganske vist, at det er et debatoplæg, men når man ser, at tankerne fra U 90 begynder at resultere i lovforslag – jeg tænker her på kommunernes pligt til at oprette børnehavklasser og på spørgsmålet om skolepasningsordninger – er det nok ikke uden grund, at U 90 af mange betragtes som mere end et debatoplæg. Det, der vel bekymrer og ængster forældre mest, er, at der i U 90 er helt andre tanker end i folkeskoleloven, hvor der tales om forældrenes medindflydelse, mens U 90 klart siger, at det må være samfundet, der præger børnene i den retning, samfundet ønsker. Børnene skal have de rigtige meninger og holdninger, men hvem skal afgøre, hvad der er rigtige meninger og holdninger? Jeg synes, der virkelig er grund til, at forældre føler sig utrygge.

Kristeligt folkeparti mener, at det først og fremmest er forældrenes opgave at påvirke og opdrage deres børn, og derfor ønsker vi heller ikke at fremme en udvikling, der synes at gøre skolen til et sted, hvor man skal opholde sig hele dagen. Da U 90 også understreger formålet hermed, er der også her grund til at være på vagt.

Vi mener ikke, at børnene har godt af at være i et skolemiljø hele dagen. Der kan være enkelte tilbud som f. eks. idræt og musik efter skoletid, men der bør være plads for de private initiativer. Der kan være fritidshjem oprettet på forskelligt grundlag, spejderarbejde, idrætsarbejde og kristeligt børnearbejde. Her har forældrene også en mulighed for at vælge, hvor deres barn skal gå.